

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételű és rendeléssel iródjában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kadica-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdelmények és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legjutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi Május 17-én.

20. szám.

Versecz és a millenniumi ünnepélyességek. 1896. május hó 9. és 12-ik napjain.

Ritka fényvel, igazi lelkesültség közt ünnepelte meg Versecz törv. hat. joggal felruházott városunk hazafias magyar és német lakossága hazánk ezer éves fenállásának emlékeztétét

A lefolyt lélekemelő ünnepélyek egyik részét lapunk múlt heti számában már bőven ismertettük, jelen alkalommal ünnepélyeink virágainak még hiányzó részeit fűzzük koszorúba, közöljük az elmondott szonoklatok egy részét, s az ünnepélyességek alatt tapasztaltakból felemlítjük a tanúságokat, melyeket jövőre jó lesz figyelembe venni.

Ezek a tanúságok, míg egyrészt a legnagyobb öröme hangolnak bennünket, a jövőbe vetett hitünket rózsás reményekkel biztatják — másrészt helylyel, közzel — a szorongás érzetét is felkeltik örömtias lakosságunk kebelében.

A legnagyobb elismeréssel, kitörő örömmel láttuk, hogy szorgalmas, derék német anyanyelvű polgártársaink mily eklatánsul, mily lélekemelő módon fejezték ki hazafias gondolkodásukat, töretlen hűségüket, szeretetüket az ezredéves hazá, közös édes anyáink iránt. A magyar elemekkel kezét fogva mily páratlanul magasztos jelenetek rendezésében mutatták meg külsőleg is érzelmeiket, mily meleg fekkölt hangokon fejezték ki testvéri érzelmeiket, de szorongással eltelve láttuk és tapasztaltuk azt is, hogy szerb és román anyanyelvű testvéreink nem osztozkodtak oly mérvben a közös örömben, mint a minőt a város többi lakossága tőlük elvárt volna, Versecz polgárainak jó hírnevén egy nehezen pótolható csorbát ütöttek.

E magatartás különösen kirívó akkor, ha figyelembe vesszük, hogy a délvidéki nem magyar ajkú polgárság által lakott nagyobb községek, mily szépen és lelkesültséggel ünnepeltek.

A mi iskoláink felvonulásában részt vettek ugyan a város által fentartott görkel. szerb iskolák növendékei is, de minden jelvény, egyetlen zászló nélkül jelentek meg. A szerb városrészben nem lobogtatta a májusi szellő a mi kincsünket, czimeres magyar zászlónkat, — a szerb püspöki palotán volt ugyan egy czimer nélküli magyar lobogó kitűzve, de az új, palotaszerű iskolák falai hétköznapi arcot mutattak.

A tüntetésszerű távolmaradás azonban a város diszközgyűlésén tünt ki leginkább, s hatott leverőleg és kinosan. Szerb reprezentánsainak helyein (36-an vannak) üresen ásitoztak a padsorok. Egy, mond egyetlenegy szerb városi képviselő jelent meg, kinek nevét az emlékezet okáért ide iktatjuk: Bugarsits Mita (földmives) a neve.

Zmejánovits püspöki helynök arcán, mintha ott láttuk volna a szomorúság

és levertség árnyát megjelenni. Ő oly sok alkalommal hangoztatta hazafias érzelmeit és szólalmait, oly nagy reményeket költött fel, hogy e váratlan visszamaradás csak ugyan méltán kelthetett feltűnést. „A jó főpáztort cserben hagyta az ő nyája.“

Mily örömmel hirdettük az ünnepélyek előtt, ország világ előtt, hogy szerb és román testvéreink velünk együtt fognak ünnepelni. Hozzájárulásukat meg is ígérték, de a tett elmaradt, a bejelentett szerb szónok meg sem jelent a közgyűlésen.

De nem folytatjuk e hangon tovább! Békességben egyetértésben éltünk eddig is szerb testvéreinkkel, ezután is azt ohajtjuk, de nem mulaszthatjuk el, hogy e város sok ezer lakosa nevében az egyértelmű gondolatnak és érzésnek a nyilvánosság terén is kifejezést ne adjunk.

Nincs e kerek világon oly ország, oly tartomány, hol az államban élő s az állam nyelvét nem beszélő polgárok oly szabadságot élveznének mint szent István koronájának országaiban, s a legelső magyar ember, a király dicső jogara alatt élő alattvalók egyenlő jogokat, egyenlő szabadságot élveznek, testvérek a kiknek tisztelni becsülni szeretni illik és kell egymást.

A fentebbiek után, melyet ösztíntén megvalva nem igen szívesen örökítünk meg lapunk hasábjain — áttérünk múlt heti tudósításaink kiegészítésére.

Kötelességet teljesítünk akkor, midőn első sorban száz és száz szüile nevében adózunk az elismerés jól megérdemelt koszoru jával a községi leányiskoláknak vezetői, a szegény iskolanövendék előtt. A mit ők produkáltak a gondjaikra bizott több mint 1000 leány-növendékkal, az a külsőkben is nyilvánuló hazafias, áldott jó szellem, melynek magvait elvetették s melynek érett gyümölcseiben az ünnepélyek alatt gyönyörködtünk — feltétlen elismerést, hállát biztosítanak számukra.

A többi népoktatási tanintézetek vezetői hasonlóan hozzájárultak városunk ünnepének sikeréhez. A magy. kir. állami főreáliskola ünnepéről már külön megemlékeztünk Városunk ezen első tanintézetéről úgy is mindenki tudja, mily áldásosan működik minden irányban, híreink kiegészítésül közöljük Buda y József igazgató beszédét, mely is következőleg hangzott:

A magyar Hymnus, ezen a szeretett hazára és nemzetre áldást kérő ima, mely az imént zengett ifjaink ajkairól, a haza minden vidékein, a bérces kárpatok tövében s a merre folytak habjai Tiszának Dunának, mindenütt felszáll e napon, ez órában a zsenge ifjuság romlatlan, ártatlan kebeléből az egék urához. — Ritka ünnepe, jubilaris esztendő ül a magyar nép! nem azért mondom ritkának, mert csak ezer év múlva térhet vissza; hanem azért, mert kevés nemzet érheti meg a Mindenható gondviselő védelme alatt. — Ha eltekintünk Chinától, melynek zakkoló egyformaságban leörölt 6 ezres múltja-

ról szólnak a történet írók — az Ó korban csak Egyiptom, Assyria, Babylonia és Perzsia értek meg évezredek — a világhódító Róma már csak alig pár századdal toldhatta meg Milleniუმat, a legműveltebb nemzet a Görög, bár műveltségének roncsain mai nap is élőkődik a világ, már el sem érte azt; Karthago, a híres Nagy S. a mi őseink a Hunnok, Nagy K. frank birodalma és sok mások feltűntek, ragyogtak s elenyésztek! Pedig ezek nagy nemzetek, egy egy néparadat valának, míg a magyar alig volt felmilliónyi, midőn a világot kormányozó úr Isten megengette, hogy itt országot alapítson, a pusztákat lépokat, ingóványokat kies virányokká varázsolja, a szabadság fundamentumait lerakja, az alkotmányos élet kútforrásait megnyissa s folymatnak indítsa.

Ha összehasonlítjuk e parányi nemzetet ama nagy nemzetekkel, ha elgondoljuk ama számenlküli vészeket melyek érték, ha elgondoljuk mennyi harci vitézséget, mennyi politikai okosságot kellett kifejtenie, hogy külellenség s benső árnyokkal szemben fenntarthassa magát, egyedül önerejére támaszkodva, fajnbeli rokon nélkül idegen törzsöktől körülveve; nem csak ritka, hanem páratlan eseménynek fogjuk elősmerni, hogy nemzetünk az ezredvet elérhette, millenniumon örvendezhet.

Pedig nem csak magát tartotta fenn!

Ha nézzük a régi hódítókat: az elfoglalt föld népeit kipusztították; ha nézzük az újabb korok terjeszkedő hatalmasságait, teszem azt Oroszország vagy Posenben: ugyanazt teszik. A magyar nem úgy cselekedett; saját szabadságát alkotmányat, jogait megosztta velük, szívére ölelte őket, védelmezte fentartotta. Ugyan hol, merre, mely országban élt a nemzettől biztosított békében és egyetértésben több nemzetiség és több s különbözőbb vallás mint itt! Egy sem fogyatkozott meg, mind velünk érte meg a Millenniumot.

Nem szándékozom gyarló sajkával, lenge vitorlával a hazai történelem tág tengerére bocsátkozni, hogy felkeressem a honszeretet kimagasló szirteit, melyeken tíz évszázad zajló hullámai megtörtek; nem egy röpke órára, az egész jubilaris évre szóló elmelkedés anyagját gyűjteném egybe. — Elmélnedni valót az örömevre, melynek elsőnapja ma egyhete kelt fel, midőn Ő felsége a király, az érte rajongó magyarok közé jött, hogy mint amaz első apostoli király a nemzettel együtt örvendezzen.

Felkelt a nap a második évezred napja; engedjék meg mélyen tisztelt vendégek, hogy miként az éneklő madarak mindegyike a maga modja szerint, dalolva csicseregve köszönti a kelő napot; ez intézet növendékei s azok vezérei szintén üdvözölhessék a felragyogó magyar napot. Ez czélja mai ünnepünknek, melyet megnyitni szerencsém van.

Az örökké való mennyei Atyja, kihez a változasnak még csak árnyéka sem fér, ki előtt ezer év annyi mint egy napnak rövid elmúlása, kinek jótétemenyei soha meg nem fogyatkoznak, ki megjutalmazta a magyar nemzetet azon ére nyeiért, hogy kegyelettel viseltetett mindég ősei iránt, azzal: hogy hosszú életet adott annak e földön, melyet Ő adott neki hazájául, — védelmezze e nemzetet, a hont a reánk virradt második évezredben is; viragoztassa fel azt bölcs és igazságos királyunknak kormányzása alatt, mert hisz nem lehet hogy ész s erő és oly szent akarat hiába sorvadoztanak; hozza reánk a második évezredben azt a szebb kort, mely után buzgó imadság epedez száz ezrek ajakán.

E reményben kiáltunk: „Éljen a haza! éljen a király!“

Karpi Lajos főreál. isk. tanár a következő beszédet mondta el:

Visszanéz a magyar, sóhajtván néz vissza.
Te dicse hajdanok, fényes napjaidra,
Arany.

Száz év nagy kor az ember életében és önkénytelenül tisztelettel meghajlunk a száz éves aggyasztán előtt; fokozódik tiszteletünk, ha tudjuk, hogy ez az ember egész életében a legnagyobb veszélyeknek volt kitéve és küzdve veszélylyel, daczolja vésszel érte meg e tisztos kort. A mi száz év az ember életében, az ezer év egy nemzet történetében. Hány nemzet van, melynek nem adatott meg ezen kort elérni, eltűntek az idők tengerében és csak a történelem emliti nevüket, letűnt kulturájukat pedig tanulmányozzák a régészek. A magyar nemzet pedig még mindig él! — Él, daczára, hogy annyi vihar és vész érte, mind egy nemzetet sem. Más nemzetek, ha átestek a megalakulás nehézségein, melyeken minden nemzetnek átesnie kell, nyugodtan szentelhetők idejük, erejük nyelvük, a tudományok, a művészetek fejlesztésére, szegény hazánknak pedig védbástyanak kellett lenni évszázadokon át, a nyugati cultura védbástyájának a berohanó keleti vad népek ellenében, évszázadokon vérét kellett ontania azért, hogy nyugati népei nyugodtan kulturájukat fejleszthették. Először ismételt a tatárok vadcsordái tették hazánkat kietlen temetővé és patakokban folyt őseink vére, majd másfél századon keresztül majdnem emberfölötti erővel harcolt a törökök ellen és Európa de az egész világ bámulatát, de elismerését vivta ki hősiességével, kitartásával. Elmúlt ezen szomorú idő is és bekövetkezett a legnehezebb küzdelem, midőn nyelvünket, önállóságunkat el akarták rabolni és szegény nemzetünk fölkelt mint egy ember és mint a zúgó vihar, czikázó villám, zuhogó jégeső szétverte ellenségeit és az egész világ kénytelen volt bámulni, mert bámulatos látvány is volt, hogy egy maroknyi nép leigázására két nagyhatalomnak kellett szövetkeznie. És leigázták? Nem. — Mert még mindig élünk, nemcsak élünk, de virágunk is. Az őseink által kiontott vér, mely hazánk minden talpalatnyi földjét megszentelte és azt nekünk oly drágává tette, az őseinktől öröklött erények képesekké tették bennünket, hogy egy rövid félszázad alatt pótoljunk minden hiányt, minden hátramaradást. Élünk és virágunk! Politikailag nemzetünk számot tevő faktor Europa nemzetei között, gazdaságunk virágzik, kereskedelmünk iparunk rohamosan fejlődik, fővárosunk maholnap túlszárnyalja Bécsét, művészeink mint Munkácsy és számos más Európai híresek, tudósainkat minden nemzet ismeri, énekesünket és színészeinket pedig úgy szétkapkodják a világvárosok, hogy alig marad nekünk belőlük. Ezek tények, azt senki el nem tagadhatja tőlünk!

De hát, kérdelem, minek köszönheti nemzetünk ezt az életrevalóságot, mely mind erre képesé tette és teszi??

A mindenható úr Isten pártfogásán kívül, ki hatalmas karjával ezer ezten dőn át kísért és vezetett bennünket, sokszor bűneink miatt a porba sújtott, de kegyesen ismét fölemelt és kinek az imént hathatós pártfogásáért a templomban szívünk mélyéből hálát adunk, ő kivüle több körülménynek köszönhetjük ezt.

Először is fajunk életrevalóságának és józanságának. — Igenis annak a drága magyar népnek, mely józan és logikus gondolkodásu, nem szenvedélyes, nem iszacos, nem kártyas, mely évszázadokon át nyugodtan és szorgalmasan művelte a földet, de ha kellett, ott hagyta az eke vasát és az éles aczélhoz nyúlt és oly hősiessen védte hazáját, oly kitartással, mint egy nemzet sem a világon, mely nyugodtan és zúgolódás nélkül viseli azon óriási terheket most is, melyeket a haza java tőle kíván, ennek a drága magyar népnek első sorban köszönhetjük hazánk fennmaradását, virágzását. Hala legyen neki ezért.

Másod sorban köszönheti nemzetünk fennmaradását azon lovagias, igazságos bánásmódnak, melylyel az idegen, hazánkban lakó nemzetiségek iránt tanusított. Akárki mit is állítson ellenkezőt, ez igaz, ez való tény, a miről meggyőződhetünk, hacsak egy pillantást vetünk a történelemre. Mert mit csináltak más nemzetek? Az orosz reáerőszakolta a lengyelre nyelvét és vallását, az angol reáerőszakolta a skótokra és iredre nyelvét és vallását. A szegény Elzász és Lotharingiából hol francziákat csináltak, hol németeket és így folytathatnók tovább. És nemzetünk?? Lovagias volt e tekintetben egész a gyengeségig. A felvidéki tótokat tótoknak hagyta, most is beszélik nyelvüket, vannak saját iskoláik. Vagy a németek nem maradtak e

németek s nem tanítják-e a német nyelvet összes iskoláinkban? A szerbek szerbek maradtak, háborítatlanul beszélik nyelvüket, vannak iskoláik, követhetik vallásukat. Épp úgy vagyunk az oláhokkal. Be van bizonyítva, hogy hazánk oláh részeiben több az oláh iskola, mint egész Oláhországban. Nem nemes, nem lélekemelő látvány e-ez? Az állam csak azt kívánja, hogy a nemzetiségek ismerjék el a magyar államiséget, csak azt kívánja, hogy a ki tőle hivatalt vagy állást akar, a hivatalos érintkezésben használja az állam nyelvét. Mily csekély kívánságok ezek ahhoz képest, a hogy a többi népek eljárnak az idegen nemzetiségekkel szemben. Be is látták ezt a nemzetiségek jobbjai mindig, azért voltak a nemzetiségekből híres költőink mint Petőfi (Petrovics) híres tudósaink politikusaink, hadvezéreink mint Bem, Damjanics és azt hiszitek, hogy ama hősi legiók, melyek 1848-ban szabadságunkért és önállóságunkért küzdöttek, csak magyar fiúkból állottak. Olvasásotok neveiket a honvédelemre akár itt is Verseczen, hány német, hány szláv nevet fogtok köztük találni, kik vérükkel is elismerték, hogy a magyar hazát édes anyjuknak tekintették. — Azért örülnek is ünnepelni velünk a nemzetiségek jobbjai is a mai napon és testvéries szeretettel átkarolva tartjuk egymást, ünnepel velünk rokonszenvesen egész Európa, sőt az egész művelt világ, mely összesereglik fővárosunkban, megbamulni, mennyire haladtunk ily rövid idő alatt, daczára a legmostohább körülményeknek.

Ünnepünk mi is! Azt olvastam a múltkor valahol: „Átkos az, ki hazánk ezer éves fennállása alkalmából csak szóval ünnepel.” Azért mi nem akarunk csak szóval ünnepelni, hanem tegyünk a mai napon, melyet oly szerencsések voltunk megélni ünnepélyes fogadalmat. Mi felnöttek fogadjuk meg, hogy kiki működése körében egész odaadással kitartó szívósággal szolgálja fogja a haza javát önzetlenül akár mi részesüljön jutalomban és kitüntetésekben, akár nem, mert önzetlen hazafiakra van ma szükség. Isten bennünket úgy segéljen!

Ti pedig kedves ifjak, kik a haza jövője és reménye vagytok, kiktől lényegesen függ, hogy fog alakulni a haza sorsa, kik nemrég hazafias örömmel ültettétek el a millenniumi fákat, fogadjátok meg, hogy teljes szívetekből szeretni fogjátok édes magyar hazánkat, hogy minden erőtokból törekedni fogjátok, megszerzni azon ismereteket, melyekre nektek, de a hazának is szüksége van, mert ma a hazának nem tudatlan, hanem tanult, nem jellemtelen, hanem jellemes, nem vallástalan, hanem Istenben hívő, vallásos polgárookra van kiváltságos szükség. Isten benneteket úgy segéljen!!

Most pedig az új ezer év bibor hajnalhasadtán, midőn minden szív reménnyel tekint a jövőbe, ősi szokás szerint harmas éljennel üdvözöljük az új ezredévet.

Eltetem drága, édes, magyar hazánkat! Isten vezérelje az új ezer évben mint eddig, kegyével ovja minden bajtól, veszélytől, engedje, hogy hű fia legyünk.

Eltetem felséges urunkat, apostoli királyunkat I. Ferencz Józsefet, azt a jó alkotmányos fejedelmünket, ki daczára azon sok csapásoknak, melyek életében érték, nem szunt meg soha minden népének szerető atyja lenni.

Eltetem a m. k. államnak, körünkben időző képviselőjét mélt. Pálffy Elemér szeretett főispán urunkat. Eljen!!

* * *

A községi polgári leányiskola különösen kitűnt az által, hogy a növendékek majdnem mindannyian magyar ruhát viseltek az ünnepélyek alatt, sőt viselnek ezentúl is az ünnepnapokon. Repesett az ember szíve örömeiben, midőn a magyar ruhába öltözött serdülő leányok csapatjaival találkozott az útezők. Hogy ezek a leányok bensőleg is igazi honleányokká válnak, arra mutat minden jel, azt tapasztalja az ember, ha velük társalog s gondolkodásmódjukat megismeri.

Azok a verseczi leányok, kik az elemi iskolai 4. osztály befejezte után a polgári leányiskolát is elvégzik teljesen elsajátítják a magyar nyelvet, s a város társadalmi életében is azokhoz kívánnak csatlakozni, kik elvül tüzték ki a magyar nyelv folytonos használatát. Hogy a községi polgári leányiskola tantestülete és nagyobb növendékei

mily lelkesen ünnepeltek azt Torkos L. „A nők hódolata“ cz. művének előadásával is megmutatták. — Szombaton este 7 órakor tekintettel az iskola korlátolt helyiségeire csak meghívott, s jegyekkel ellátott vendégek jelenhettek meg az ünnepélyen, melyet másnap meg ismételték. A nők hódolatának előadásában következők vettek részt: Osztoics Katicza, Vior Martha, Wettl Mariska, Bózsics Katicza, Froniusz V., Gries R., Benedök L., Lépa A., Holländer Sz., Thier G., Bodó Irma, Thier E., Neszl M., Seidl C., Fritz A., Raphael, Fenyácz K., Finke L., Hoffmann L., Akimovits R., Graf A., Milleker A., Andrejevits V. és Dragits L.

A verseczi férfi dalegyesület díszhangversenyén és táncmulatságán városunk intelligenciája majdnem teljes számban jelent meg. Az egyesület szerb és román anyanyelvű pártoló tagjai azonban ez alkalommal teljesen hiányoztak. A vigadó nagy terme a nyüzsgő ember tömeggel; a magyar ruhába öltözött asszonyok (Seemayer polgármesterné, Weitnerné stb.) és szebbnél szebb leányok, a díszes színpadon sorakozó, ünnepi ruhába öltözött énekesek igen szép képet adtak. A zenekíséretet a fehértemplomi 83-ik ezred zenekara szolgáltatta.

A hangverseny elején az egylet elnöke Seemayer János kir. tanácsos, polgármester lelkes beszédet intézett a közönséghez, s az egylet tagjaihoz. Büszkén mutatott rá, hogy az egyesület mennyire haladt minden tekintetben. Ünnepi műsorát majdnem kizárólag magyar szerzők művei képezték. A hangverseny magas zenei színvonalával, lelkesítő dalaival — melyek közül különösen a Hubai „Királyindulója“ tetszett leginkább — minden tekintetben kitűnően sikerült.

Vasárnap minden templomban tartottak hálaadó isteniszteletek, hol a hatóságok, a katonaság, testületek, egyesületek képviselői teljes díszben jelentek meg. A róm. kath. templomban Lászlóffy László esperes-plébános, a gör. kel. templomban Zmejánovits Gábor, püspöki helynök czelebrált fényes segédlettel. Az evangélikus templomban Greszler Gyula, az izraelita imaházban pedig Dr. Sidon Adolf kerületi főrabbi tartottak hazafias, szép egyházi szövegeket. (A reform. egyházban már 3-án megtartotta az ünnepélyes isteniszteletet Futó Zoltán lelképásztor.)

Városunk törvényhatósága kedden tartotta meg diszközgyűlését Pálffy Elemér főispán elnöklete alatt. A szerb és román városi képviselők tünnetőleg távol maradtak, de a hatóságok, testületek küldöttségei szép számmal jelentek meg. Főispán megnyitója után Dr. Seemayer Károly magy. nyelvtérjesztő egyleti elnök a következő beszédet intézte a jelenvoltakhoz:

Mélt. főispán úr!

Tek. törvényhatósági bizottság!

Örmünnepet ül a nemzet, egy csodás a maga nemében páratlan ünnepet, Magyarország születésének ezredik évfordulóját. Örömrában uszik az ország, a sokaság tódul ünnepi oltárokhoz, és hálát rebeg az isteni gondviselésnek ama véghetetlen irdalmaért, hogy hazánkat annyi viszontagság daczára 1000 éven át megtartotta, megoltalmazta és hivatást betölteni segítette.

Ezer év, mily parányi esep, az öröklét tengerében!

Ezer év, mily nagy idő egy nemzet életében! Ha átkutatjuk a történelem lapjait, valjon hol találunk oly népre, mely nemzetünkhöz hasonló multtal, hasonló ünnepel dicsekedhetnék.

Történelmi tényként áll ugyan, mi szerint az antik Rómának volt egy millenárius ünnepe, me-

lyet azonban már csak a hanyatlás korszakában egy gyenge császárja alatt az elenyésztés méla sejtelmek között ülhetett meg: ifjúvá átsarjadzott régi alom; mely másodvirágzását eszeréves politikai határai között érthette meg, mely erő-kincsét el nem pazarolva, hivatasa érzetében ezer év után is az ifjuság erejével fennáll, ilyen állam csak egy van és ebben versenytárs nélkül áll fenn a mi hazánk, Magyarország.

Mert nemzetünk, bar minden rokon és testvér nélkül él más faju népek között, bár kül és bel ellenségek elleni véres harcokban pazarolta erejét, ezen ezer év folyamán nemcsak hogy nem gyöngült, hanem megerősödve öreg kora daczára ifju erővel halad a második ezerév hajnalán előre.

Valóban, csodalatosak az isteni gondviselés utai.

Azsia népeinek ösködéből ezerév előtt kibontakozik egy maroknyi nemzet, és a nagy népvándorlás vihara, által ide sodortatik Pannónia földjére, allamot alkot, és azt csodalatos bölcseséggel mai napig megtartja, míg más nálánál erősebb és hatalmasabb néptörzsek sokkal rövidebb idő alatt, az enyészet tengerébe merültek alá.

Igy alig 800 évi fennállás után eltűnt Hellás, a műveltség hazája; ledől Roma, melynek kapui Attila hadait megállították; megszűnt Nagy K. birodalma, mely Avar elődeinket legyőzte; elpusztult Bizanc, mely az Árpádokkal hadat viselt; elenyészett a romai német csaszárság, mely Magyarország birásáért annyiszor kinyújtotta kezét; megtört az ozmanok uralma, mely Magyarország felét 150 éven túl igában tartotta; mindezek, eme népöriasok elpusztultak, csak a maroknyi magyar nemzetet tartotta fenn az isteni gondviselés és tette képpé arra, hogy ama szirt aljában, hol a népvándorlás legerősebb hullámai megtörttek, hazát, és eddigelé eszeréves otthont birt alkotni magának.

Ezer év, mily változatosságokkal telve viharoztál el felettünk! Hoztál dicsőséget, mely mintegy óriási szivarvany körülfogá az egész világot; hoztál diadalmakat, melyekkel egy egész világrészt mentettél meg a kelet bösz uralma ellen; de fájdalom nagyságod és dicsőség helyén egy hosszú gyász ütötte fel tanyáját, és szokszor ránk nehezedett a sors keze egész sulyával. De velünk volt az ég, és elveszni nem engedett. A nemzet szabad lelkének, függetlensége és szabadsága iranti szeretét a sok megpróbáltatások sem voltak képesek csökkenteni, sem a sok viharjárás kebléből kiirtani, mert elt benne ama remény, hogy

Még jönni fog, még jönni kell,
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez,
Szászrezek ajakán.

Es reménye teljesült, a jobb kor elérkezett; egy atyai gondolkozásu bolcs kiralya uralma alatt elhangzott a buzgó imádság. Magyarország törvényhozása ezen kornak örök emlék követ állított fel, midőn törvénybe iktatta:

„A magyar szent korona országainak törvényhozása vallásos áhitattal ad halat az isteni gondviselésnek, hogy az Árpád és vitéz hadai által megalapított hazát oltalmába fogadta, fejedelmeit bölcseséggel, népét erővel és onfeláldozó hazaszeretettel megaldotta és az országot jó és balsorsban segítve, annak lételet ezer éven át sok viszontagság között is fentartotta, és ezen ünnepies alkalommal legmélyebb hódolattal járul ő csasz. és apostoli kir. felsége I. Ferencz József elé, akinek dicsőséges uralkodása alatt az ország alkotmányos szabadsága és zavartalan fejlődése biztosítva van.“

A második ezerév hajnalán Versecz város közönsége is halat rebeg az isteni gondviselésnek ama jóvoltáért, hogy hazánkat ezer éven át kegyelmével elaraszította, ugyszintén hagyományos alatvalói hűséggel és hódolattal hajol meg apostoli királyi I. Ferencz József ő Felsége előtt (szünni nem akaró eljenzések) kinek atyai gondoskodásának e mostani boldogabb korszak elerkeztét köszönhetjük, miért is a tek th. bizottság és a t. közönségnek ezen kinyilatkoztatott lelkesedése folytán ama indítványt terjeszttem elő, miszerint Versecz város thatóságának alatvalói hódolata feliratilag a magas trón zsamolya elé terjesztessék. (Eljenzés)

Adja az ég, hogy a második ezerévben mindaz, mire nagyaink törekedtek, miről legjobbjaink almodtak — valósuljon; legyen a nemzet nagy, hatalmas és boldog, aldott földi javokban és erkölcsökben; ölelje at a szeretet kapcsa e honnak minden fiát és félretéve közöttünk minden belviszályt egyesült erővel vállvetve működ-jünk közre a haza nagyságának és fényének emelésére, hogy erényben és egymás iranti szeretetben gyarapodva az újabb ezerévben ne

csak többen de egyek is legyünk, és mindenkor egy, szívből egy lélekből fakadjon ki keblünkől buzgó imaként ama lelkes felkiáltás: Éljen a kiraly, Éljen a haza! (A bizottsági tagok felállnak szünni nem akaró Eljenzés.)

A dörgő eljenzések lecsillapulta után Müller Oszkár gyógyszerész, városi képviselő német nyelven tolmácsolta a polgárságnak a magyar hazához való ragaszkodását és hűségét.

Seemayer indítványához egyhangulag nagy lelkesedéssel határozta el a közgyűlés, hogy ő felsége a koronás királyhoz hódoló feliratot intéz. E felirat szerkesztésével Weifert Károly főjegyzőt bizta meg.

Ünnepeinket nem zavarta meg semmi incidens, mindenek nyugodtan és szép rendben folytak le.

NAPI HIREK.

Kinevezés. Gabányi János helybeli szolgabíró Temeš vármegye tegnapelőtt megtartott közgyűlésén Molnár főispán tiszteletbeli főszolgabíróvá nevezte ki.

Városunk közigazgatási bizottsága tegnap szombaton Pálffy Elemér főispán elnökle alatt tartotta meg rendes havi közgyűlését, mely alkalommal a rendes referádák meghallgatása után Dr. Háag Aladár b. t. a következő interpellációt intézte Buday Józsefhez, mint Sebestha K. kir. tanfelügyelő hivatalos helyetteséhez: »Szeretett hazánk eszeréves fennállása alkalmából a magy. kir. közoktatásügyi miniszter úr az ország valamennyi tanintézetéhez intézett rendeletet bocsátott ki ezen páratlan jelentőségű történelmi eseménynek a tantestületek és a tanuló ifjuság részéről ünnepélyes és egyöntetű megünneplése tárgyában. — Ezen rendelet az országos iskolai ünnepélyek határnapját jóval megelőzőleg az illetékes felettes hatóságok útján az egyes tanintézetek vezetőségével közölte és csak az iskolai ünnep és mai közigazgatási bizottsági ülés közötti időköz rövidségének, illetve azon körülménynek, hogy az iskolai ünnepélyekre vonatkozó jelentések esetleg még kezeihez nem érkeztek, akarom betudni azt, hogy kir. tanfelügyelő úr az ünnepélyek befolyásáról s azok körüli tapasztalatairól a közigazgatási bizottságnak havi jelentésében be nem számol. — Most, midőn a haza szent ünnepe a szomszédos külföld, de még a saját nem magyar ajkú nemzetiségek egy részéről annyi ellenszenvvel és nem titkolt rosszakarattal találkozik, midőn saját törvényhatóságunkban szerb ajkú polgártársaink az eszeréves haza megünneplésére f. hó 12-én megtartott közgyűlésről tüntetőleg egy szálíg távolmaradtak: nehéz ezen ellenséges hangulat és a felekezeti iskolák egy-nemélyikének magatartása között bizonyos ünneprontási célzatot nem látni.

S éppen azért, mert e célzat városunk minden hazafias gondolkodású polgára előtt kétségtelen, — hiszen a gör. kel. szerb felekezeti elemi iskola vezetőségének, a tanítói kar és a tanuló ifjuság ünnepi magatartása minden kételet egyenesen kizár — bátorodom a m. kir. tanfelügyelő úrhoz következő interpellációt intézni:

1. A m. kir. közoktatásügyi miniszter úrnak a f. évi május 9. megtartandó volt iskolai ünnepélyekre vonatkozó rendelete közölte-e a helybeli gör. kel. szerb elemi iskola vezetőségével, illetve tanítói karával?

2. Van-e tudomása a kir. tanfelügyelő úrnak, hogy a nevezett iskola két diszes s a város tetemes anyagi hozzájárulása mellett épült épületére az ünnepélyek tartama alatt nemzeti zászló ki nem tűzetett?

3. Van-e tudomása arról is, hogy a város összes tanintézetei által a »Hymnus« közös éneklése céljából rendezett tömeges felvonulásra illetve a polgármester úr által a tanuló ifjusághoz intézett hazafias ünnepi beszédre a nevezett tanintézet tanítói kara és összes növendékei az ünnepi közönség és többi tanintézet növendékeinek megbotránkozására hétköznapi ruhában a növendékek javarésze moekosan és meztláb s a többi tanintézet növendékeitől eltérőleg minden ünnepi jelvény, disz és zászló nélkül vonultak fel?

4. Tekintettel az előadottakra szándékozik-e a kir. tanfelügyelő úr a legszigorúbb vizsgálatot megejteni s az eredményhez képest a vétkes avagy mulasztó tanítói kart esetleg az

intézet egyéb vezetőségét törvényadta jogánál fogva felelősegre vonni. — Az interpelláció közölte-e a kir. tanfelügyelővel.

Gyűjtés főrealiskolánk diszlobogójára. A helybeli magy. kir. állami főrealiskola tanári testülete és ifjusága több gyűjtőívet közzétett, melyben felhívja városunk hazafias közönségét, hogy egy iskolai diszlobogó beszerzésének költségeihez hozzájárulni kegyeskedjék. Adományokat szerkesztőségünk is elfogad és nyilvánosan nyugtatványoz. E tárgyra legközelebb még visszatérünk.

A fehértemplomi társaskör szeretett hazánk ezer éves fennállásának öröme nagyszerű emlékünnepeket rendez e hó 24-én Pünkösöd első napján. Az ünnepély másora a következő: d. e. 11 órakor diszkozgyűlés a társaskör nagytermében Tárgyai Elnöki megnyitó tartja a kör elnöke Dr. Perjessy Mihály kir. ügyész 2) Diszbeszéd tartja Muntyán István kir. törvényszéki albiró. 3) Indítvány előterjeszti Király Pál főgymnáziumi igazgató 4) Az e célra külön készített diszes jegyzőkönyv hitelesítése és a ehhez csatolandó s az összes tagok aláírását tartalmazó emléklap készítése. 5) A diszkozgyűlésen jelen voltak lefényképezése a »Társaskör« részére megörökített »emlékkép« készítése céljából. — Délután 3 órakor ünnepélyes kivonulás a Rezső ligetbe zenezsával. Találkozás és indulás a Ferencz József parkból. D. u. 5 órakor hangverseny a 83. gyalogezred zenekarának és az ifjusági énekkarnak közreműködésével. — Este 8 órakor tűzijáték, azután táncz. A diszesen kiállított meghívók e napokban fognak a hatóságok, testületek és egyeseknek szétküldetni. — Ohajtandó volna, hogy a magyar intelligenciájának egy java része városunkból is részt venne e szép ünnepélyen, ezzel is documentálván az ünnepély jelentőségét és emelven annak fényét.

Megrendítő szerencsétlenség érte a mult szombaton este Van Royen Henrit a »Délmagyarországi kiviteli gőzmalom« igazgatóját s nejét szül. O-Moraviczai Heinrich Maria úrnöt. A cselédség, dajka és bonne a szülék szemfényét a kis 4 éves Jeannetta akarta megfürdetni. A kádba öntött víz azonban nagyon forró volt. Mig a dajka kifordult, hogy hideg vizet hozzon, az alatt a kis gyermek belebukott a kádba és oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy vasárnap reggelre ki adta lelkét. A megrendítő csapas által súlytott szülék fájó sebükre találjanak némi vigaszt azon általános részvétben, mely feljük fordul.

Millenniumi ünnepély Moraviczán. A moraviczai, majdnem kizárólag német anyanyelvű derék polgárság ma vasárnap millenniumi ünnepélyt rendez, melynek másora egész napra kiterjed. Lesz isteni tisztelet. faültetés; délután 2 órakor lövutatas, este 7 órakor bankett s utána táncmulatság. A rendezőség élén Kreszti Lázár jegyző elnökle alatt Stützer, Pellingner, Schick, Kreutz, Naschitz, Schnellbach, Bisub és Stollmayer előkelőségek állanak. Mint hirlik, városunkból is többen átvándulnak ez alkalommal Moraviczra, hogy együtt ünnepeljenek a hazafias polgársággal.

Ulmáról írják lapunknak: Mint minden iskola Magyarországon, úgy az ulmai községi iskolák is megünnepték f. h. 9-én Magyarországon ezer éves fennállásának emlékét. Azonban ezen a napon nem csak az iskolák ünnepeltek, hanem velük együtt ünnepelt az egész lakosság. Az iskolák kívülről fel voltak lobogozva, belülről virágokkal kidiszítve. Mindenki ünnepiesen volt öltözve. A nép már a korai reggeli órákban összesereglett az iskolák körül. Pont 9 órakor egy mozsár durranás jelezte az ünnepély kezdetét. Ekkor vonult be az iskolaszék a községi képviselőtestület és a nép Jovánovits Lyubomir igazgató-tanító iskolájába. Mind a mellett, hogy az iskola igen tagas, zsufozásig megtelt, sőt igen sokan kiszorultak s a folyókonyonok kénytelenek voltak helyt foglalni. Jovánovics üdvözölte a megjelenteket, majd áttért ezen ünnepegy fontosságára, ezzel kapcsolatosan pedig szerb nyelven ismertette a magyarok történetét. Erre a tanulók állva énekeltek el a »Szózatot«, Két tanuló elszavalta Pósa Lajos »A magyar zászló« és a »Haza« című költeményeit. Végre egy tanuló beszélt I. Ferencz Józsefről s imával végezte be beszédét, melyben kérte az ég urat, hogy áldja meg e szép hazánkat, éltesse még jó sokáig dicsőn uralkodó királyunkat és felséges hitvesét; mire csak úgy harsogott a terem a »zsivó« és »éljen« től. A harangok megkondultak s a templom megtelt hívőkkel. Halaadó istentiszteletet celebrált ott Stefánovics Péter plébános s valahanszor megemlített a királyt, tarack-

Hirdetmény.

A himlőoltásról szóló 1887. évi XXII. t. cz. alapján minden szülő, gyám és egyáltalában az, kire gyermek gondozás bízva van, köteles a mennyiben a gyermek a valódi himlő betegségen át nem esett, azt annak első évében himlő ellen beoltatnia.

Az összes 1895. évben és 1896. évi márczius hó 1-éig született gyermekeknek beoltása folyó évi május hó 24-től bezárolag június hó 7-ig terjedő időközben minden napon délután 3—5 óráig a városház nagy termében fog eszközöltetni.

A fekete himlőnek Magyarország több vidékén való járványszerű fellépése folytán az oltási kényszerről szóló törvény határozmányai különös szigorral fognak végrehajtani, miért is 1—50 frt. pénzbüntetés terhe alatt felhívattak valamennyi szülő, gyámok és gyermek gondozók, hogy a fennírt időben született gyermekeiket, a fent kitett időbe a beoltatásuk, s 8 nappal azután a siker ellenőrzése céljából a fent említett helyiségbe behozassák, vagy pedig az esetleg már megtörtént sikeres beoltásról valamely magánorvos bizonyítványát az oltó bizottságnak benyújtásuk.

Rendőrkapitányság Verseczen 1896. évi május hó 12-én.

Bodó,
rendőrkapitány.

Hirdetmény.

Az 1896. évre megállapított IV. oszt. kereseti adó kivétési lajstrom a tekintetes m. kir. pénzügyigazgatóság 34224/VII számú körrendeletével leküldetvén, az 1883. évi 44. t. sz. 16. §-a értelmében folyó évi május hó 18-ától május hó 26-áig a városi adóhivatal helyiségében közszemlére kitétetik.

Azon adózók, kik az illető adó kivétési lajstromban megállapított adónemmel már a múlt évben megróva voltak a lajstrom kitételétől számított 15 nap alatt azon adózók pedig a kik a kivétési lajstromban megállapított adó nemmel most első ízben rovatnak meg, az adó könyvecskéikbe történt bejegyzés napját követő 15 nap a kötelesek esetleges felszólamlásukat alulírt városi adóhivatalnál amint bizonyosabban benyújtani, mert később benyújtott felszólamlások figyelembe vételni nem fognak.

Városi adóhivatal
Verseczen 1896. évi május hó 14. én.

Bodry,
tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a budapesti kir. Törvényszéknek 1895. évi 55213. számú végzésével a Budapesti Terézvárosi takarékpénztár felperes részére Springer Jakab és társai alperesek ellen 600 frt. s jár. erejéig elrendelt kiel. végrehajtás folytán nevezett alperesektől lefoglalt s 2000 frtra. becsült ingóságokra a verseczi kir. járásbírósnak 1896. évi 3995. számú kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltvén, annak a helyszínén vagyis Dézsánfalván alperes lakásán leendő megtartására határidőül 1896. évi május hó 22-ik napjának d. e. 9 órája tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt 400 m. m. búza s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §-ai. szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívattak egyúttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztásuk.

Kelt Verseczen 1896. évi május hó 7-ik napján.

Nessel József,
kir. bír. végrehajtó.

Üzletmegnyitás.

Alulírottak tisztelettel jelentjük Versecz és vidéke nagyérdemű közönségének, hatóságok, a főtisztelendő papság, a műépítész és építőmester uraknak, hogy **Verseczen a Fehértemplomi ut 1. szám alatt Fischer S. ur házában**

szobrász és kőfaragó üzletet

nyitottunk.

Mindenféle **sírköveket** tetszésszerűen kőnemből, **Építő és Márvány munkákat, renoválásokat, sírköfeliratokat,** valamint e nembe vágó mindenféle munkát a legpontosabban és olcsón készítünk.

Midőn Versecz és vidéke nagyközönségének becses pártfogásáért esedezünk, maradunk tisztelettel

Schraudolph és Kaltenbach,

szobrász és kőfaragóüzlet,

Fehértemplomi ut 1. sz., a Kudriczi ut szögletén.

Adófizetés iránti megintés.

Versecz város mindazon adófizetői, kik egyes adó, közkölség, utadó, hadmentességi díj, kamarai illeték és ipartestületi díjak, temesbegavölgyi vízszabályozási járulékkal hátralékban vannak, az 1883. évi XLIV. t. cz. 55. §-a értelmében ezenfelől felszólíttatnak, hogy fenti köztartozásaikat, melyek már 1896. évi május hó 15. befizetendő lettek volna, járulékaival együtt, különbeni megzálogolás terhe alatt, nyolcz nap alatt okvetlenül lefizessék.

Városi adóhivatal

Verseczen, 1896. évi május hó 16-án

Farkas Béla,
vezető.

MARGIT-CRÉME

hírneves, az elegáns hölgyek által használt arccrème (nem zsiros kenőcs) rövid idő alatt itítja és szépíti az arcot, eltávolít az arcról mindenemű bűrtisztatlanságot. Egyedüli szer szeplő, májfoltok, pattanások, bőrtarka (mitesszer) ellen. Bámulatos hatása abban rejlik, hogy a bőre kenve az által rögtön fölvetetik és ez okozza azon csodás átalakulást, hogy szeplővel vagy májfoltokkal teljesen fedett arcz 3-4 nap alatt alabástrom fehérré lesz.

Mivel nem z. iros. — nappal is alkalmazható, — a crémével bekent bőrön a hölgy por remekül tapad. Ara 50 kr., 1 frt. *Margit-szappan* ára 35 kr. *Margit-hölgy por fehér, rózsás és crème színben* ára 60 kr. — *Margit-főpép* 50 kr.

FÖLDES KELEMEN gyógyszer-tára.

Aradon, Deák Ferencz-utca 11. sz.

Főraktár Verseczen:

Müller Oszkár-fele gyógyszer-tár.

Hirdetmény.

Az 1874. évi XXXIII. t. cz. 30. §-a értelmében a központi választmány által f. é. május hó 11-én, fentti sz. a kelt határozatával az 1897. évi országgyűlési képviselőkválasztók névjegyzékének kiigazítására kiküldött összeíró bizottság munkálatait f. é. május hó 14-én megkezdeni és május hó 30-án bevégezni fogja.

A bizottsági ülések az előirt hivatalos órákban a városház nagy üléstermében megtartatnak.

Verseczen, 1896. évi május hó 12-én.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

Kuhne Alajos

nemzetközi vállalata

orvosság és műtét nélküli gyógyítás, Lipese.

Alapított 1883. október 10., kibővített 1892.

Orvosi tanács és értesítés minden betegségben, levélileg is, minden esetben a midőn csak lehetséges.

Kuhne Alajos kiadásában, Lipcsében, Floss-tér 24. szám megjelentek s a pénz előleges beklüldése vagy utánvet mellett a könyvkereskedések útján is megrendelhetők a következő művek:

Kuhne Alajos. Az új gyógytudomány. Tanulmányos könyv egészséges és betegnek 18-ik német kiadás 45.000 példány 486 quart oldal 1896. Ara 4 márká, kötve 5 márká megjelent 15 nyelven.

Kuhne Alajos. Beteg vagyok e vagy egészséges? Egy próbakő és tanácsadó bárkinek. 13-ik kiadás. Az 1896-iki kiadás ára 30 fillér. Megjelent 9 nyelven.

Kuhne Alajos. Gyermekeknevelés. Figyelmeztető szó a szülőkhez tanítóknak és nevelőkhez. Ara 50 fillér.

Kuhne Alajos. Cholera és hasonló betegségek, azok keletkezése orvosságnélküli kezelés és gyógyítás. Ara 50 fillér.

Kuhne Alajos. Arczkifejezés. Egy új vizsgálati mód saját felfedezés. Sok ábrával. Ara 6 márká, kötve 7 márká.

Kuhne Alajos. Gyógyesetek gyakorlatból, az új gyógyszer nélküli gyógyításnál szerzet tapasztalatok Utasítással együtt. 25-ik kiadás. Ingyen küldetik.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közönségnél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártó Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenként árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Buziás

elsőrangú gyógyfürdő.

Fürdőidény:

Május 15-től október 1-ig.

Világhírű lápfürdők és aczélforrások

hasonló a Spaa, Prymont, Schwalbach és pyrawarthei aczélforrásokkal, kitünő meleg és hideg vasaczélfürdővel, mór- és ásványfürdőkkel, tükörfürdővel és uszodával. **HIDEGVIZ-GYÓGYINTÉZET** és massage. **IVÓKURA** kitünő eredménnyel vérszegénység, idült gyomor- és bélhurut, homok, kö- és vesebaj, méh- és hüvelhurut, vérzési rendelleneségeknél, magtalanság, idegbetegség, bujakor, csúz, köszvény és fejfájásoknál stb.

BUZIÁS gyógyfürdő vasuti állomás: **Temesváron** át. Társaskocsik az állomásnál — Állami hivatalnokoknak kedvezmény. — Pazar villamos világítás 80 holdnyi évszázados parkban. — Fürdői zenekar. — Elsőrendű konyha és kávéházi italok. — A fürdőn allandó hírneves nőgyógyász van. — Mérsékelt árak. — Ismertetésekét kívánatra ingyen és készséggel szolgál a

Fürdőigazgatóság Buziáson, a hova a szobamegrendelések küldetni kéretnek.

Melléklet a „Délvidék“ május hó 17-én megjelent 20-ik számához.

durrogatás hallatszott, oda kint. Az ünnepély Simsai István tanító iskolájában folytatódott. Volt szavaltat és ének. A legkivalóbb történelmi alakokról, beszéltek egyes tanulók, Simsai pedig egy hazafias beszéddel bevégezte az ünnepélyt. A legjobban örültek a gyermekek az ünnepély utolsó pontjának. Ez pedig az volt, hogy minden egyes tanuló süteménnyel és cukorral meg ajándékozott. Délután 3 órakor kivonultak a tanulók a tantestülettel a falu közepében ujonnan beültetett nyilvános kerthez, hol Kolárov János jegyző és miniszteri iskola látogató a nagy számú közönség jelenlétében lendületes beszéddel a kert „milleniumi kertnek“ nevezte el. A falu fiatalsága ez után a kólót táncolta. Este az egész falu ki volt világítva Kolárov János pedig a „milleniumi kertnél“ gyönyörű tuzjátékot rendezett, mely egy óra hosszáig is eltartott. Ez után mi is következhetett más, mint tánc. S úgy is lett. Egy tánczestély rögtönzött, mely hajnal hasadtáig is eltartott. Hogy így ünnepelhettük meg az ezredik esztendő, legyen hála a hazafias képviselőtestületnek, melynek élén áll Kolárov János jegyző, kik a költséget készségesen megszavazták. Azonban ne higgye t. Szerkesztő úr, hogy a milleniumi ünnepélyek már véget értek nálunk. Nem. Tovább is megyünk. A milleniumi kertben most épül egy milleniumi kisdédóvoda. S hogy ezen kisdédóvoda épen ezen ezredik évben épül, ezt is meg fogjuk örökíteni, két emléktábla beépítésével. Ezen alkalomra a községi képviselőtestület 300 frtot szavazott meg, hogy egy bankett rendeztesék.

Az I-ső verseczi önálló betegsegélyző egyesület. Pünkösd hetfőjén saját pénztára javára táncmulatságot rendez a „Szőlővenyigéhez“ címzett vendéglőben.

A Wollner-féle lovartársulat szép pártolás mellett működik városunkban. Az előadások nem

egy tekintetben meglepők s a lovarda egyike a legjobb vidéki társulatoknak. Legközelebb „A cirkus viz alatt“ című látványosságot is bemutatják. A jól szituált társulat több mint 30 lóval rendelkezik.

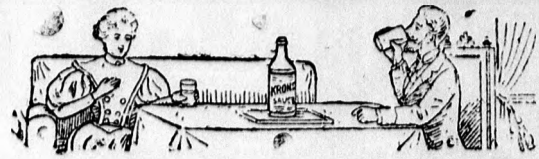
Új kénsav és műtrágyagyár. A volt kereskedelmi miniszter Lukács Béla val. b. t. tanácsos elnöke alatt még a múlt év nyarán Budapesten megalakult „Zalathnai kénkovand ipar r. t.“ kénkovand érczeinek feldolgozására Brassón a technika legújabb vívmányainak felhasználásával nagyszabású „kénsav- és műtrágyagyár“ állított fel, mely működését már megkezdte. Az okszerű gazdálkodás terjedése tág hatáskört biztosít az új vállalatnak, melynek vezetői bizonyára azon lesznek, hogy kifogástalan árú szállítása és a gazda közönség által maguknak vevőközönséget biztosítsanak.

Szerkesztői levelezés.

J—cs Ulma. Szíves soraiért fogadja köszönetünket. Máskor is örömmel látjuk. Hazafias törekvésük ki vitta már is az elismerést.

Nyilttér.

Nyersselyem básztruhákhoz való kelmét 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre — Tussors- és Shantungs Pongees valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima esikős, kockázott, mintázott, damaszt, s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázakban s. a. t. a megrendelt árú postabér és vámmentesen a házhöz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Krondorfi savanyuviz.

Stefánia trónörökösne forrás,

kitünő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.
Verseczen minden fűszerkereskedésben kapható.

Versecz thjf. város tanácsától.

4538 szám — 1896.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál az évi 900 frt. fizetés és 180 frt. lakpénzzel javadalmazott levéltárnoki állás kinevezés útján betöltendő.

Az ezen állást elnyerni óhajtok az 1883. évi I. t. cz. értelmében kellően felszerelt kérvényeiket legkésőbb f. é. június hó 15-ig Pálffy Elemér főispán úr Ö Méltóságához kötelesek benyújtani.

Verseczen, 1896. évi május hó 14-én.

Seemayer,
kir. tanácsos, polgármester.

Kirchner J. E. özvegyének

Verseczen saját házában

41 év óta fennálló, gőzerővel működő s a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt

könyvnyomdája

ajánlja magát mindennemű nyomtatványok úgy mint:

ujságok, különféle művek, röpiratok,

árjegyzékek, számlák, étlapok, látogatójegyek,

eljegyzési kártyák, címnapok, bál meghívók,

gyászjelentések, valamint czimkék, árújegyek,

arany, bronz vagy szini előállítására

Elvállal továbbá körözvények, gyászjelentések, tabellák készítését minden hazai nyelven, s a legjutányosabb árak mellett.

A felvételi iroda, és könyvkereskedés mely az Andrassy-sétány és az iskola-úteza sarkán lévő Kádits-féle házában van elhelyezve, elvállal mindennemű megrendelést az összes bel- és külföldi hírlapokra, regényekre, divatlapokra és minden e szakba vágó dolgokra.

Ugyanott kaphatók minden fajta irodai szerek a legnagyobb választékban s a legjutányosabb árakon.

A XXXVIII. évfolyammal bíró első verseczi német lap, a „Werschetzer Gebirgsbote“ és „Délvidék“ szerkesztősége és kiadóhivatala számára a hirdetések, felszólamlások és levelek a felvételi irodában is elfogadtatnak.

Mindennemű nyomtatványok a jegyzői irodák részére.

